

въ живота, се показва лишно след смъртта; и обратно — на стихо-
вете му, лишените въ живота, смъртта повиши курс на: те сега
се четат и пречатат, а много знаят и на изуст. Само четири
от тях аз намерих за възможно да преведа, и то четвъртото
се променило (побългарено) име На Шипка, въ което се оплаква
памята на загиналите борци за свобода. Побългарил само
заглавието, за да помогна съ това на читателя по-лесно да приу-
мее и почувствува текста, доведенъ така по-близо до оплакван-
ните борци и тяхната следсмъртна съдба, буквално същата съдба
на живите от няколко непобедени борци, заспали всички същъ
въ черната земя и паметъ на хората. Патристически символиче-
ния, а по-много и не само те, но когато да се прочетът иначе
от чужди читатели, освен ако чрез нещо външно не се по-
ставят близо до чувството на чуждите четци, чрез свойствени
тях възможности. За другите три песни това не бе нужно, тъй
като ся на по-обща тема, по-разбрани за всякакъв четец. При
гроба на убития другарь се отнася за Ракета, талантливъ
поетъ и фелетонистъ, който животъ помоси нерав партизанска
разправа, пакъ на основа на длас народенъ — гласъ божий.
Блестяещи военни на песните отъ Фингаръ не с правена; за
такова няма какво да бележа и азъ. Нека тяхъ ги ценя непосред-
ствено — чувствително на читателя. Но ~~те~~ ^{тези} ~~не са~~ ^{са} ~~ли~~ ^{ли} ~~то~~ ^{то} ~~може~~ ^{може} ~~да~~ ^{да} ~~се~~ ^{се} ~~определят~~ ^{определят} ~~към~~ ^{към} ~~патристическите~~ ^{патристическите} ~~песни~~ ^{песни}
~~по простота на израза,~~ ^{а именно по простота на израза,} ~~на разсъжденията и превода.~~

Особено много песни отъ Фингаръ има по тъй наречените наро-
дни песнопойки, които на Острова и до днесъ сж най-общин книги
на войниците и простолюденъ. Любопитно е че въ тях песнопой-
ки — 114 на брой, не смятайки арпечатваните — няма песни ни
от един съвременъ поетъ. Да би съзналъ човекъ по тяхъ, ще
добре да истината че народа на Острова на Благосните устенно
и душою и до днесъ саж, все още по турски, на оная черга
на която е седналъ въ дните на робството, и че той живее во факти
и преставления отпадна вече немаше нищо общо съ днешния
животъ. Любопитно ще е да се познае причината на това, и да
се види защо, когато днешните песни на Острова се казватъ по
планните на културата, тамъ долу народа (а съ него и ¼ отъ
интелигенцията му) живеа съ песните на старите песни и кой възе!
„Тяхъ валь Дунавъ“ и „Писа Извиче, само гурганче.“